

РЕШЕНИЕ

№ 459

гр. София, 23.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 13.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **9259** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на В. Н. В., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № Ж-379/17.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

В жалбата се пояснява, че при наличие на производство, при което изданието изпълнителен лист е обезсилен, тъй като взискателя не е предявил иск за установяване на задълженията по размер и периоди от време, то претенцията е преклудирана задължението не съществува, а същото е и погасено по давност.

Направено е искане за отмяна на оспореното решение и произнасяне от Комисията с указания в посочения от жалбоподателя смисъл.

В открито съдебно заседание В. Н. В. се явява лично и се представлява от адвокат Р., който поддържа жалбата и заявените с нея искания. Претендира присъждане на разноски.

Ответната страна - КЕВР, чрез пълномощника си юрк. Н. оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – ЧЕЗ Разпределение България АД, не се представлява в съдебно заседание.

Административен съд София град, в настоящия състав, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

В Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията), чрез Комисията за защита на потребителите (КЗП), е постъпила жалба, подадена от В. Н. В. срещу ЧЕЗ Електро България АД. Възразява се срещу преустановено снабдяване с електрическа енергия и изтекла погасителна давност. Пояснява, че от ЧЕЗ Електро България АД по реда на заповедното производство по чл. 410 от Гражданския процесуалния кодекс (ГПК) е образувано гр.д. № 31807 по описа за 2008 г. II-ро, Г.О., 63 състав и е издадена заповед за изпълнение на 27.10.2008 г. В срока по чл. 414 от ГПК, жалбоподателят е подал възражение срещу издадената заповед, че не дължи тази сума и че с оглед отдалечеността във времето, евентуалната претенция е погасена и по давност. На заявителя, т.е. електроснабдителното дружество, е указано и дадена възможност да предяви иск за установяване на вземането си, но в определения едномесечен срок не е предявен иск за установяване на претендираното вземане и на основание чл. 415 ал. 2 от ГПК издадената заповед е обезсилена и производството по гр.д. № 31807/2008 г. по описа на Софийски районен съд 63 с-в. е прекратено е влязло в сила определение. Според В. В., след обезсилване на заповедта и прекратяване на производството по делото липсва изпълнително основание, следователно в нарушение-неизпълнение на съдебния акт ЧЕЗ Електро България АД със самоволни действия е разпоредило и е прекъснало електрозахранването на имота му в ж.к. Горна баня.

Жалбата е подадена в КЕВР, чрез КЗП и на основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3, на 10.04.2019 г. е изпратена на ЧЕЗ Електро България АД за извършване на проверка по компетентност в съответствие с Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ЧЕЗ Електро България АД (ОУДПЕЕ – достъпни на интернет страницата на дружеството). Становището на електроснабдителното дружество и документи по преписката са получени в КЕВР на 24.04.2019 г. Посочено е, че жалбата се отнася до задължения за обект, регистриран в клиентската информационна система с адрес: [населено място], кв. О. купел, ул. 753-та № 2А. Този адрес е цитиран във всички изпратени до потребителя фактури по договора за продажба на електрическа енергия с клиентски № 300040752070, но не е постъпвало възражение или заявление за уточняване на адреса. Жалбоподателят е посочил, че адресът е [населено място], кв. Горна баня, ул. 754-та № 5. Това несъответствие би могло да доведе до сериозни затруднения за изпълнение на услуги в бъдеще. Тъй като договорът е сключен преди встъпването на електроснабдителното дружество на пазара на енергетиката в 3. България през 2007 г. В ЧЕЗ Електро България АД не разполагат с документите, представени при сключването на договора, като не биха могли самоволно да променят адреса на доставката.

По същество, с жалбата се оспорват задължения за доставена и консумирана електрическа енергия в периода от 16.12.2007 г. до 16.06.2008 г. по договор с клиентски № 300040752070. За събиране на вземането по издадените за периода фактури на обща стойност 644,81 лв. са били предприети действия по съдебен ред. Образуваното гр.д. 31807/2008 г. е прекратено с определение за обезсилване на издадената от съда заповед за парично изпълнение. Съдът не се е произнесъл за недължимост на претендираното задължение и дружеството приема, че сумите остават дължими.

С писма с изх. № [ЕГН]/17.10.2018 г. и с № [ЕГН]/21.12.2018 г. в отговор на постъпили от потребителя заявления е пояснено защо не може да се приеме оспорването на тези задължения на основание изтекла давност и какъв е редът за

възстановяване на снабдяването с електрическа енергия на прекъснат за неплатена енергия потребител.

На основание чл. 42 от ОУДПЕЕ са подавани заявки към електроразпределителното дружество за прекъсване на снабдяването с електрическа енергия на обекта, както следва:

-На 07.06.2016 г.;

-На 14.06.2016 г.;

-На 09.11.2017 г.;

-На 11.01.2018 г.

Описаните заявки са върнати с код за невъзможност да бъдат изпълнени.

Снабдяването с електрическа енергия е прекъснато след заявка, подадена на 20.03.2018 г.

В следващите месеци от страна на ЧЕЗ Разпределение България АД отново са подадени данни за отчетена консумация на електрическа енергия и на 21.09.2018 г. обектът отново е заявен за прекъсване.

Снабдяването на обекта с електрическа енергия може да бъде възстановено след заплащане на задълженията, в размер на 832,19 лв.. формирани от фактури, издадени през 2008 г., 2015 г. и 2018 г. и начислени за забавеното им плащане лихви към 18.04.2019 г. и заявяване и заплащане на услугата на ЧЕЗ Разпределение България АД „Възстановяване на електрозахранването на прекъснат за неплатена енергия потребител“.

От страна на КЕВР е прието, че В. Н. В. е клиент на ЧЕЗ Електро България АД за обект, находящ се на адрес: [населено място], [жк], [улица] с клиентски № 300040752070.

Видно от предоставената от ЧЕЗ Електро България АД справка и издадени фактури за клиентски № 300040752070 с потребител В. Н. В., неплатени са издадените фактури с №7680744/17.01.2008 г.; № 8294680/18.02.2008 г.; № 25948138/19.03.2008 г.; № 27779189/16.04.2008 г.; № 30451588/26.05.2008 г.; №10343609/23.06.2008 г.; №[ЕИК]/18.02.2015 г. и с №[ЕИК]/14.12.2018 г.

С определение от 27.04.2012 г. по гр.д. № 31807/2008 г. на Софийски районен съд, II гражданско отделение, 63 с-в е обезсилена заповед от 27.10.2008 г., като съдът не се е произнесъл относно погасяване по давност на дължимите суми по фактурите.

Сумите по фактури с № 162986321/18.02.2015 г. и с №[ЕИК]/14.12.2018 г. не са били обект на гражданскоправен спор и остават дължими от В. В..

С оглед на направените констатации и изводи жалбата на В. Н. В. срещу ЧЕЗ Електро България АД е приета за неоснователна.

На основание чл. 22, ал. 1 от Закона за енергетиката, във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката с решение № Ж-379/17.07.2019 г. на КЕВР е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-04-02-79/04.04.2019 г., подадена от В. Н. В. срещу ЧЕЗ Разпределение България АД.

Решението е прието в заседание на КЕВР, проведено на 17.07.2019 г., видно от протокол № 126 от същата дата. Решението е взето с пет гласа „за“, от които три гласа на членовете на Комисията със стаж в енергетиката.

Решение № Ж-379/17.07.2019 г. е връчено на В. Н. В. на 29.07.2019 г.

Жалбата, с която се оспорва решението от В. Н. В. е подадена с входящ номер на КЕВР от 05.08.2019 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал.1 от АПК. За

В. Н. В. е налице правен интерес от оспорването на акт, с който е оставено без уважение негово искане.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Решение № Ж-379/17.07.2019 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал.7 от ЗЕ, както и чл. 142, ал.1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е обективизирано в предвидената в закона писмена форма с изложени в него фактически и правни основания.

Оспореното решение съдържа подробни мотиви, обосноваващи заключението на административния орган. Посочени са правните и фактически основания за издаване на административния акт.

Решението на КЕВР е постановено и при спазване на административнопроизводствените правила. То е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ.

С оглед на това, решаващият съдебен състав намира, че при постановяване на процесния административен акт не са допуснати нарушения по смисъла на чл. 146, т. 1, т. 2 и т.3 от АПК.

Видно от мотивите на решението, както и от становището на ЧЕЗ Електро България АД прекъсването на електроснабдяването на абонат с клиентски № 300040752070, с потребител В. Н. В. е прекъснато поради неплащането сумите по издадените фактури с №7680744/17.01.2008 г.; № 8294680/18.02.2008 г.; № 25948138/19.03.2008 г.; № 27779189/16.04.2008 г.; № 30451588/26.05.2008 г.;

№10343609/23.06.2008 г.; №162986321/18.02.2015 г. и с №[ЕИК]/14.12.2018 г.

Относно задълженията за заплащане на консумирана електрическа енергия, за които са издадени фактури №162986321/18.02.2015 г. и с №[ЕИК]/14.12.2018 г. не е налице претенция за погасяването им по давност или поради други причини. Също така по настоящото дело, както и в административното производство не са представени доказателства за заплащане от страна на В. Н. В. на задълженията за сумите, съгласно издадените фактури за консумирана електрическа енергия. Според правилото на чл. 42, ал. 1 от Общите условия на договорите за продажба на електрическа енергия на ЧЕЗ Електро България АД продавачът има право да прекъсне снабдяването с електрическа енергия при неизпълнение на задължение на купувача, каквото е задължението за заплащане на консумираната енергия (чл.13, т. 1, чл. 19 и сл. ОУДПЕЕ). Съгласно чл. 46, ал. 1 от ОУДПЕЕ продавачът осигурява възстановяването на снабдяването с електрическа енергия след отстраняване на причините за прекъсването и когато потребителят е компенсирал разходите за прекъсване и възобновяване на снабдяването в случай че прекъсването е по вина на потребителя. Следователно, след като сумите по фактури №162986321/18.02.2015 г. и с №[ЕИК]/14.12.2018 г. не са заплатени и купувачът В. Н. В. не е изпълнил

задълженията си и по този начин не е отстранил причините за прекъсване на снабдяването с електрическа енергия, по силата на ОУДПЕЕ действията на доставчика по прекъсване на снабдяването са законосъобразни.

Според правилата на чл. 110 и сл. от Закона за задълженията и договорите изтичането на определен давностен срок е основание за погасяване на задължение на длъжника по определено договорно отношение. Между страните по договора се разрешава въпроса относно дължимостта на вземането, а в случай на спор между тях, от съда. Извън правомощията на КЕРВ е да преценява дали конкретното задължение за плащане на консумирана електрическа енергия е погасено. Спорът за дължимостта на сумите по фактури с №7680744/17.01.2008 г.; № 8294680/18.02.2008 г.; № 25948138/19.03.2008г. ; №27779189/16.04.2008 г.; № 30451588/26.05.2008г.; №10343609/23.06.2008 г. е с частноправен характер, засяга страните по конкретното договорно правоотношения и следва да бъде разрешен между тях по гражданскоправен ред.

По тези съображения, съдът намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен орган, при спазване на законоустановената процедура и в съответствие с материалния закон, поради което жалбата на В. Н. В. следва да се отхвърли като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. В. срещу Решение № Ж-379/17.07.2019 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: